כל

א)הזבחים אשנזבחו שלא לשמן כשרים אלא שלא עלו לבעלים לשם חובה * חוץ מן ב)הפסח ג)והחטאת הפסח בזמנו והחטאת בכל זמן רבי אליעזר אומר אף האשם הפסח בזמנו והחטאת והאשם בכל זמן אמר רבי אליעזר החטאת באה על חטא והאשם בא על חטא מה חטאת פסולה שלא לשמה אף האשם פסול שלא לשמו ד)יוסי בן חוני אומר הנשחטין לשם פסח ולשם חטאת פסולין שמעון אחי עזריה אומר שחטן לשם גבוה מהן כשרין לשם נמוך מהן פסולין כיצד קדשי קדשים ששחטן לשם קדשים קלים פסולין קדשים קלים ששחטן לשם קדשי קדשים כשרין הבכור והמעשר ששחטן לשם שלמים כשרין שלמים ששחטן לשם בכור ולשם מעשר פסולין: **גמ'** ה)למה לי למיתנא אלא שלא עלו א) ליתני ולא עלו לבעלים לשם חובה הא קמ"ל לבעלים הוא דלא עלו לשם חובה אבל בקדושתייהו קיימי ואסור לשנויי בהו וכדרבא ו)דאמר רבא ז)עולה ששחטה שלא לשמה אסור לזרוק דמה שלא לשמה ח)איבעית אימא סברא איבעית אימא קרא איבעית אימא סברא משום דשני בה כל הני לישני בה וליזיל איבעית אימא קרא [1]מוצא שפתיך תשמור ועשית כאשר נדרת לה' אלהיך נדבה וגו' ט)האי נדבה

כל הזבחים שנזבחו שלא לשמן. שנשחטו עולה לשם שלמים: **כשרים.** לזרוק דמן ולהקטיר אימוריהם ולאכול את הנאכלין אע"פ שמלותן לשוחטן לשמן כדיליף בגמ' [ד.]: **אלא שלא עלו וכו'.** וצריך להביא אחר לחובתו או לנדרו וישחטנו לשמו: **חוץ מן הפסח והחטאת.** שהן פסולין לגמרי ויליף לה בגמ' [ז:]: **הפסח בזמנו.** [פסול] ב) שלא לשמו כל זמן שחיטתו דהיינו מחצות היום של ערב פסח עד הערב אבל קודם לכן ואחר מכאן קיימא לן (לקמן דף ז:) דפסח בשאר ימות השנה [שלמים] הוא וכל דינו כשלמים ואמרינן לעיל דשאר זבחים כשרין שלא לשמן ובגמ' [ח:] יליף לה מקראי: **אף האשם.** כדמפרש טעמא ואזיל: **הנשחטין לשם פסח.** כל שאר זבחים שנזבחו בי"ד בניסן לשם פסח או שנזבחו לשם חטאת בכל זמן פסולין כי היכי דאינהו פסולין לשם אחרים. ובגמרא [יא.] יליף טעמא דאחרים לשם פסח בברייתא: **שמעון אחי עזריה.** על שם שעזריה עסק בפרקמטיא וסיפק צרכי שמעון אחיו בשעה שהיה עוסק בתורה והתנו ביניהן שיהא חלק לעזריה בשכר תלמודו של שמעון כדאמרי' בסוטה (דף כא.) אם יתן איש את כל הון ביתו וגו' ג) [שה"ש ח] לא כשמעון אחי עזריה לפיכך נקרא על שמו שלמד על ידו: **שחטן.** לשאר זבחים ד) לשם גבוה מהן כשרין כדמפרש ואזיל. ובגמרא (לקמן דף יא:) יליף לה ומפרש להאי כשרין אי כשרין [ועלו] קאמר ובתרתי ה) פליגי אי כשרין ולא עלו קאמר ובגבוה ובנמוך הוא דפליגי: **לשם נמוך מהן פסולין.** לגמרי: בכור ומעשר בהמה נמוכין משלמים כדאמרינן בפ' כל התדיר (לקמן דף פט.) מפני שהשלמים טעונין מתן ארבע סמיכה ונסכים ותנופת חזה ושוק: **גמ' למה לי למיתני אלא.** להאריך בלשונו ליתני ולא עלו לבעלים כו' לשון קצרה כדקיימא לן (פסחים דף ג:) לעולם ישנה אדם לתלמידו דרך קצרה: **הא קמ"ל.** שאין בהם שום ירידה אלא אותה לבדו ו): **אבל בקדושתייהו קיימי ואסור לשנויי בהו.** תו שינויא אחרינא לעבוד ז) את משאר עבודות לכתחילה שלא לשמה מיהו אם עבר ושינה כשר: **משום דשני בה.** תלא זימנא לישני בה כל הני וליזיל נדר

כל הזבחים שנזבחו כו'. עבודה קמייתא נקט והוא הדין קבלה והולכה וזריקה כדקתני סיפא (לקמן ד' יג.) ושינוי קודש שייך בהנך ארבע עבודות כגון עולה לשם שלמים אבל שינוי בעלים לא שייך אלא בזריקה כגון שוחט או מקבל או מוליך קרבן ראובן ע"מ לזרוק דמו לשם שמעון כדמוכח לקמן בפירקין (דף י.) וצריך לדקדק מנא ליה להש"ס שינוי בעלים דקבעי לקמן בפרקין (דף ד.) מנא לן דבעינן זביחה לשמה כו' והדר קאמר אשכחנא שינוי קודש שינוי בעלים מנא לן משמע דאמתניתין קאי וכולה מתניתין לא מישתמעא כלל שינוי בעלים דלישנא ח) דלשמן משמע לאפוקי שינוי קודש וכולה ב) מתניתין לא נקט אלא שינוי קודש דקתני נמי בסיפא (שם דף יג.) כיצד לשמן ושלא לשמן לשם פסח לשם שלמים ונראה דסמך אמתניתין דלקמן פרק בית שמאי (דף מו:) דתנן לשם ששה דברים הזבח נזבח לשם זבח לשם זובח וכן פירש בקונטרס בגמ' וא"ת אי אההיא קאי א"כ הוה ליה לפרושי נמי מנא לן לשם השם לשם אישים [לשם ריח] לשם ניחוח וי"ל דלא אתי לפרושי אלא בהני דכשירין ולא עלו לשם חובה י) אבל הנך כשירין ומרצין ועלו לשם חובה כמו שמפרש ועוד י"ל דשלא לשמן דמתניתין משמע בין שינוי קודש בין שינוי בעלים כמו ברייתא דרבי שמעון קמלה שלא לשמה דמוקי ריש פ"ק דמנחות (דף ב:) בשינוי בעלים ולהכי נמי [לא פריך] יא) בפירקין דהנך ארבעה דברים מנא לן דלא מיירי בהן במתני' ומיהו רבה דווקא מוקי לה בשינוי בעלים אבל רבא ורב אשי לא מוקמי לה הכי התם ואם תאמר והא בפרק בית שמאי (לקמן דף מו:) דריש להו מדכתיב עולה אשה ריח ניחוח לה' עולה לשם עולה והיינו שינוי קודש ובפירקין בגמ' (לקמן דף ד.) דריש שינוי קודש מקרא אחרינא ויש לומר דקרא דהתם בהקטרת אימורים והכא בעבודת הדם ואע"ג דקתני לשם ו' דברים הזבח נזבח הוא הדין הזבח נקטר דהא קרא דמייתי התם בהקטרה מיירי ומ"מ שפיר דריש מקרא דהתם זביחה לשם ו' דברים מדאיתקש אל שם יב) זבח דלשם זבח דהיינו שינוי קודש הוי בין בעבודת דם [כדיליף] מקראי דפירקין בין בהקטרה [כדיליף] מקרא דהתם ה"ה שאר חמשה יג) דברים יהו בזביחה כמו בהקטרה ומיהו הא לא מצינן למילף מהיקישא דנימא ולא עלו לשם חובה ואינה מרצה בכל (מקום) הנך ו' דברים דההוא קרא כתיב בהקטרת אימורים ט) והוא עצמו שלא הוקטרו אימורים יד) כשר ולקמן [דף מו:] דמייתי קרא לשם זבח דהיינו שינוי קודש לא מייתי נמי קרא לשם זובח דהיינו שינוי בעלים משום דהנהו טו) ו' דברים לא שייך לפרש בשעת הקטרה דבשעת הקטרה לא משכחת לשם זובח דשינוי בעלים ליתיה אלא בשוחט ע"מ לזרוק או מקבל ומוליך ע"מ לזרוק כדמוכח בפירקין [לקמן דף י.] ובשעת הקטרה כבר נזרק הדם ואם כן מהיכא תיתי הקטרה לשם זובח דבההוא קרא לעולה אשה ריח ניחוח לא כתיב ומעבודת דם לא אתי דעבודת דם גופיה ליתיה אלא בע"מ לזרוק כדפרישית והשתא זביחה לשם ששה דברים והקטרה לשם חמשה אי נמי הא דקאמר זביחה לשם ששה דברים לא שחישב בשעת שחיטה לשם ו' דברים אלא כלומר הזבח נעשה לשם ו' דברים וכל אחת בשעתה טז). * ובפ' המפקיד (ב"מ דף מג:) פירשתי הא דמחשבה פוסלת בקדשים אי בדיבור הזבח נעשה [שלא] לשמה או אפילו במחשבה יז): **הפסח** בזמנו. אבל שלא בזמנו לא ואפי' שוחטו לשם עולה ואפילו למ"ד יח) בעי עקירה מ"מ הוי שלמים כדדרשינן ואם מן הצאן קרבנו לזבח שלמים כל דשחיט ליה שלמים ליהוי לקמן בפירקין (דף ח:): **החטאת** באה על החטא. איכא חטאת ואשם נמי דלאין באין על חטא כגון חטאת יולדת ואשם מצורע אלא משום דרובא אתו על חטא משוו להו אהדדי: **לשם** גבוה מהן כשירין. בגמרא (לקמן יא:) מיבעי לן אי בעי למימר כשירין ומרצין ופליגי בתרתי או כשירין ואין מרצין ולא פליגי אלא בחדא [משמע דלא מספקא אלא בחדא] כגון בגבוה יט) אבל בנמוך פשיטא ליה דפסולין לגמרי קאמר ותימה מנא ליה דילמא פסול ולא עלו קאמר דאשכחן [בברייתא] כי האי גוונא דתניא לקמן (דף ד.) שלמים ששחטן לשם תודה פסולין והיינו פסולין ולא עלו ולא פסולין לגמרי ויש לומר משום דדרשינן טעמא דשמעתא כ) בגמרא (שם דף יא:) מדכתיב ולא יחללו את קדשי בני ישראל אשר ירימו במורם [מהם] אין מתחללין בנמוך מהם מתחללין וחילול משמע פסול גמור ואע"ג דדרשינן בגמרא (לקמן ג:) קדשים מחללין קדשים ואין חולין מחללין קדשים ולא מיפסלו שאר קדשים שלא לשמן מכל מקום שייך בהן חילול משום פסח וחטאת דמיפסלו ועוד יש לדקדק מגופה דמתניתין הבכור והמעשר ששחטן לשם שלמים כשירין משום דהוי לשם גבוה דאי לשם נמוך מיפסלי והיינו לענין פסול גמור דבבכור ובמעשר לא שייך לא עלו לבעלים לשם חובה כא):

ואסור לשנויי. יש מקומות שהתנא [איננו] חושש לאשמעינן מידוש זה ובפרק כב) התכלת (מנחות דף מח:) גבי שאר שלמי נזיר וגבי אשם נזיר ואשם מצורע דקתני כשירין ולא עלו ולא קתני אלא: **קרי** ליה נדר וקרי ליה נדבה כג). משמע הכא דכל היכא דכתיב נדר נדר דוקא נדבה נדבה דוקא וכן בפרק קמא דר"ה (דף ו.) לענין בל תאחר ואפילו לר"מ בפ"ק דחולין (דף ב.) דדריש טוב אשר לא תדור טוב מזה ומזה שאינו נודר כל עיקר אלמא קרי לנדבה נדר שאני הכא דדריש מדשני קרא בדיבוריה א"נ בחולין דריש דכיון דמייש קרא לתקלה לא שנא נדר לא שנא נדבה לבתרוייהו איכא למיחש אי נמי משום דנדר נפקא לן מקרא דכי תחדל לנדור ש"מ דטוב אשר לא תדור לנדבה אתא:

(ד)אמידי דהיה לאנחים דכשרין שלא לשמן. (ו)אלא משכחת שלא לשמו פסול בפסח אלא בזמנו דוקא, ומשום דפסח שמעי קודם זמנו לשם פסח לאו משום שינוי קודש הוא דמיפסל דהא נמי אם שחטו שמחה פסול, וכל הזבחים דפסולין משום שינוי קודש כששחטן שלא לשמן אם שחטן שמחה כשרים כמדומה [illegible] מו:: למה לי למיתנא אלא(ז) כלומר משמע שיש בו כשרים אחר שלא פירש (תוס' סוף): אבל בקדושתייהו קיימי. פי' כשם קדושה דלשונה דעדיין שם הראשון עליהם ואסור לשנויי בהו גם תכלן ילפינן (תוס' סוף):

אליעזר החטאת באה על חטא כו' נלע"ד אעפ"י שלא מצאתי גילוי מפורש, דאפילו ר"א לא קאמר אלא באשם [illegible] החטאת, אבל אשם תלוי שאינו בא על ודאי חטא מודה ר"א דכשר אלא שלא עלה לבעלים כשאר קרבנות. [illegible] בהא מלתא דאמר ר"א החטאת בא וכו' והאשם בא וכו' (ופני יה. בקלט): **ואסור לשנויי בהו.** פירש"י [illegible] כגון אם קבצה שלא לשמה אסור לתת קומץ בכלי שלא לשמה. נראה מתוך לשונו דדוקא בעבודה אחרת [illegible] כל באותה עבודה שכבר נעשית שלא לשמה לא. דאע"ג דלבעלים מפסלא דלא עלתה מ"מ שאר עבודות דעביד

[illegible] אסור לשנויי בהו אבל באותה עבודה שכבר נעשית שלא לשמה לא (המנחם לגבאי"ח רים מנות): **דאמר רבא עולה ששחטה שלא לשמה** אסור לזרוק דמה שלא לשמה. תניא בתוספתא דפסחים השוחט את הפסח על בני חבורה ואמר שלא לשמו [illegible] נאמן. ר' יהודה אומר עד שלא יתחילו בו נאמן. ומשיתחיל בו אין נאמן. ואע"ג דלא אתבריר לי פי' יתחילו ולא יתחילו אם התחלת אכילה או התחלת זריקה, מ"מ הא קתני בהדיא לר' יהודה דקודם שיתחילו נאמן. ואי פירוש הברייתא שאומר ששחטו [illegible] אתמהה האיך נאמן, דאמר רבא רפ"ק דזבחים עולה ששחטה שלא לשמה אסור לזרוק דמה שלא לשמה, וסתמי כוותיה דייקא, וכל שכן דמתחילה אסור לשחוט שלא לשמה, מעתה איך יהא נאמן לומר ששחט פסח זה שלא לשמו ולהשים עצמו [illegible] בעי לרצונו ובאנוסים היינו דאין אדם משים עצמו רשע. דאין נראה כלל לומר כגון שאומר שסבור היה שמותר לשחוט פסח שלא לשמו. אלא נראה בעיני דפי' הברייתא בטועה, באומר כסבור הייתי [שהוא] שלמים ושחטתיו לשם שלמים, אגב דשדיך [illegible] דברים בפסחים, וקסברי הני תנאי דברייתא ת"ק ור' יהודה דעקירה בטעות הוי עקירה כו' (אור זרוע הל' פסחים סי' רנג ועפ"ש): **אי בעית אימא קרא כו'.** תימה כיון דאיכא סברא למה לי קרא דהכי פריך בפרק ב' דכתובות (דף כב ע"א) גבי הא דאמר רב הונא מנין להפה שאסר היא הפה שהתיר למה לי קרא סברא הוא הוא אסרה הוא שרי לה. ויש לחלק דיש דברים שאין הסברא פשוטה כל כך וצריך הפסוק להשמיענו הסברא (תוס' שנטות כב ע"ב):

מסורת הש"ס

א) מנחות ד: ידים פ"ד מ"ב מכילתא בא פי"א, ב) פסחים עג: עיין שם, ג) מנחות דף ג., ד) [לקמן ז:], ה) [ברכות ד: וש"נ], ו) לקמן ד: מנחות ג., ז) לקמן דף י'. ח) עיין בליקוטים לקמן לא., ט) פסחים סה., י) צ"ע דלקמן בגמרא רולה לדייק מן ממילא כשרין ודחי דילמא הא מילתא כו' וא"כ מפשילים יוכל לדחות ג"כ:

גליון הש"ס

מתני' חוץ מן הפסח. עיין מנחות דף מח ע"ב תוס' ד"ה כבשי: תוס' ד"ה כל ובו' ובפ' המפקיד פירשתי. עיין לקמן דף ד' ע"ב תוס' ד"ה מחשבה ודף מא ע"ב רש"י ד"ה כגון שמגן ובמנחות דף ב ע"ב רש"י ד"ה אבל מחשבה דמינכרא ובפסחים דף סג ע"א תוס' ד"ה ר"מ סבר ובחולין דף לט ע"א תוס' ד"ה אלא ובחוס:

שינויי נוסחאות

א] תיבות שלא עלו ליתא בכתבי היד, וכן ליתא במנחות ב' ע"א. וכן משמע קצת מרש"י (דק"ס), ועי' אות כב: ב] תיבות פסול שלא לשמו נמחקות. שלוין מן האורך (צ"ע). אבל בכתה"י לפני כנדפס וכ"ה בשיטמ"ק וברע"ב ד"ה הפסח: ג] בגמ' שם לא מייתי רק סיפא דקרא בוז יבוזו לו: ד] בד"ו לאן הב"ד ומה"ד לשם גבוה: ה] נ"א ובתרתי פליגי בגבוה ובנמוך או כשרין ולא עלו קאמר ובנמוך הוא דפליגי (גליון ועוש צ"ע): ו] נ"א כי אם זו לבדה (כ"יפ): ז] לעבוד אחריה (כ"יפ): ח] בח"נ גר' ולישנא, והיא רלויה לאמרת עפ"ב: ט] נ"ל ובולהו, ור"ל סולהי מתני' דהך פירקין (צ"ע): י] בח"כ נוסף דומיא דשלא לשמן דמתני' דקתני אלא שלא עלו, אבל הנך וכו': יא] הגירסא שלפנינו מתוקנת ומגוררת, ובעי"ו בליק ת"כ ושאר מפרשים. וע' רש"ק ולהכי נמי פריך בפירקין כו' מנא לן דהא מיירי בהן כו'. והמפרשים נתקשו בגי' זו, אמנם בספר טה"ק כתב שזיה הגירסא הנכונה עפ"ב: יב] נ"ל לשם (באריש): יג] נ"ל ארבעה, דהא לשינוי בעלים לא נרין היקשא (צ"ע): יד] אימורין (ד"ו): טו] נ"א משום דשינוי בעלים לא שייך כו', והשאר נמחק (צ"ע נעם ס"י): טז] בשעתה בעבודה הראויה לה לאותה מחשבה (ל' תוס' סוף בש"ד לקמן ד ע"ב): יז] נדפס בגליון נ"א בנמוך (וכ"ה בד"ו), ור"ל דלפי"ז אין נריך להגהה משמע יבו' שבקונטרים (רש"ש): יח] נ"ל דשמעון (צ"ע): יט] כד"י בפרק כלי הלוח, ור"ל דלותן המקומות הן בפרק התכלת: כ] כ"ה בגי' כתיס מנחות. ולפנינו ליתא: כא] נ"א כיון דרינו כשלמים (כ"יב): כב] בש"מ כ"ב ותמ"כ גרס' באי אלא. ועי' לעיל אות א:

ליקוטים

אלא שלא עלו לבעלים. ז"ל הרמב"ם בפי' המשנה. מה שאמר לבעלים הבין שאינו [illegible]

עין משפט נר מצוה

א א מיי' פט"ו מהל' פסה"מ הל"ח סמג לאוין שמ:
ב מיי' שם והלכה יא ופ"ד מהל' קרבן פסח הלכה א:
ג מיי' הלכות פסה"מ שם הלכה א והלכה ד:
ב ד מיי' שם הלכה ג:

תורה אור השלם

1. מוֹצָא שְׂפָתֶיךָ תִּשְׁמֹר וְעָשִׂיתָ כַּאֲשֶׁר נָדַרְתָּ לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ נְדָבָה אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ בְּפִיךָ: דברים כג, כד

מוסף רש"י

חוץ מן הפסח. דכתיב זבח פסח הוא שתהא זביחתו לשם פסח, וכתיב הוא למעוטי נשחט שלא לשמו (פסחים סו:) **והחטאת.** וטעמא משום דכתיב בשחיטה חטאת היא מישחטה היא ולא כנשחטת שלא לשמה (שם ס.) **רבי אליעזר אומר אף האשם.** כל גדריו של ר"א היה עושה אשם כחטאת לכל דבר שנאמר כחטאת כאשם, וכן נבי שלא לשמו וכן נבי חטאת שנכנס דמה לפנים במסכת זבחים (שם עג:) **למה לי למיתני אלא.** בג"ם מנחות פירש"י דמדקתני אלא משמע דלכל דינה כמנחה כשרה אלא זו בלבד האי נדבה, כתמיה והא נדר הוא דכתיב כאשר נדרת (מנחות ב:):

שיטה מקובצת

(כתב יד)

חידושים ושיטות הראשונים שקבצן רבינו הרב בצלאל אשכנזי ז"ל ונכתבו על גליון הש"ס שלו רפוס ויניציאה רפ"ב [ובתוספת מרובה מכתבי יד אחרים מבית מדרשו של הרב"א ז"ל]

אלא שלא עלו כו'. וצריך להביא אחר לחובתו או לנדרו כדפי' בקונטרס. ודוקא נדר שהוא חייב באחריותו אבל נדבה אם שחט שלא לשמה אין צריך להביא אחר דהא אפילו אם נאבד אינו חייב באחריותו (תוס' הרא"ש): **הפסח בזמנו.** פסול שלא לשמו כל זמן שחיטתו דהיינו מחצות היום של ערב פסח עד הערב. אבל קודם זמנו ולאחר זמנו קי"ל דהוי שלמים הוי וכל דינו כשלמים וא"כ כי שחטו נמי לשם עולה או לשם קרבן אחר כשר הוא וקיי"ל כשלמים מדקי"ל כל הזבחים שנזבחו שלא לשמן כשרים. ומ"מ קודם זמנו ולאחר זמנו לאו שם שמיה, דלאחר זמנו לא בעי עקירה ואפילו שחטו סתם כשר, ואפילו שחטו לשם פסח כשירים כשר ושלמים לשם פסח קמשמע מלאמרינן במסכת חולין בפרק השוחט (דף לג.), אבל קודם זמנו אם שחטו סתם פסול כיון דשמתא לשם פסח קאי, לכך בעי עקירה שיעקרנו מפירוש תסם פסח לשם אחר. ולפ"ח א"כ אתי לידיה פסח בזמנו דפסול שלא לשמו, אפילו קודם זמנו נמי דהא אם שחטו קודם זמנו לשם פסח או שמחה נמי פסול אפ"ה לדינו להיות כשלמים, וי"ל דהתם לאו משום דשלא לשמו הוא דמיפסל אלא משום דקודם זמנו שם פסח עליו לגמרי כיון דלפסח קאי וכי שחיט ליה לשם פסח או שמחה וכו"ל פסח ששחטו קודם חצות דמיפסל משום דכין הערבים אמר רחמנא ושוה הכתוב לעכב חד בפרשת החדש הוה לכם (שמות יב ו) וחד בפרשת ויעשו בני ישראל את הפסח במועדו (במדבר ט ג), ואע"ג דליכא קרא בגמרא נמי דקודם זמנו הוי שלמים, היינו דוקא ע"י עקירה כדדרש ליה בגמרא (לקמן יא ח:) פ"י כלל ופרט וכלל, ואף לאלו דמספיק לכתי ריבויא הוא מ"מ מתפיש לשמו כמו שאפרש בגמרא כפניה, ואילך קודם זמנו לעולם שם פסח עליו עד דעקר ליה שם פסח לשם שלמים ולכך מיפסל לשם פסח או שמחה מטעם פסח ששחטו קודם חצות כדפי' רש"י (שם ד"ה בשאר ימות השנה), אבל שחטו לאחר הפסח (לשם אחר) הוי שלמים כיון דנפק ליה משם פסח, ואפילו שחטו לשם עולה דהפסחא פיר שלא לשמו אפ"ה כשר

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones

Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com